

3die Valgkreds saa smukt sagde, at han ikke ønskede at lægge den reelle Handel og den hæderlige Fabrikant Hindringer i Vejen, tror jeg, det ærede Medlem i det Stykke er i Overensstemmelse med adskillige ærede Medlemmer her i Tinget — en saadan Udtalelse lyder saare smukt —; men det vil maaske knibe for det ærede Medlem med at udføre sin Teori i Praksis; thi det er ganske klart, at naar man vil træffe en fornuftig og forsvarlig Grænse mellem, hvad det ærede Medlem kalder den hæderlige Fabrikant og den hæderlige Forhandler paa den ene Side og paa den anden Side den uhæderlige Fabrikant og den uhæderlige Forhandler, maa man i Virkeligheden have en Autoritet, som har den fornødne Sagkundskab, til at trække denne Grænse. En saadan, tror jeg ganske bestemt, vi har i Sundhedsstyrelsen; derimod tvivler jeg paa, at vi har denne Autoritet, denne Fagkundskab, her i Rigsdagen eller i Regeringen. Den højtærede Justitsminister erkendte selv for sit Vedkommende sin Ukyndighed paa dette Omraade. Her er det virkelig Sagkundskaben, det drejer sig om. Det forekommer mig ogsaa, at navnlig det ærede Medlem fra Kerteminde i denne Sag har taget temmelig lidt Hensyn til Sagkundskaben. Det ærede Medlem udtalte i Gaar om denne Kommissions Sammensætning, at det skulde være en retslig Kommission mere end en faglig eller sagkyndig Kommission. I det Stykke kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem. De Forhold, som her skal tages under Overvejelse, og hvorom der skal gøres Indstilling, er ganske sikkert af en saadan Beskaffenhed, at Sagkundskaben ogsaa her er paa sin Plads, og jeg maa hævde, at denne Kommission ikke behøver saa meget at være en rent retslig eller, om jeg saa maa sige, en rent juridisk, i rent juridiske Spørgsmaal indsigtsfuld Kommission som en sagkyndig Kommission, der virkelig har Kendskab til de Forhold, der her er Tale om.

Herméd skal jeg anbefale ærede Medlemmer at semme for de af Udvalget eller dets Flertal foreslaaede Ændringer og imod de af forskellige Mindretal stillede Ændringsforslag, ogsaa det Underændringsforslag, der idag er stillet af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds.

Eduard Lassen: Jeg vil til en Begyndelse gerne gøre, hvad jeg vil kalde „en spredt Bemærkning“ til den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører sagde i sin Tale, at Næringsloven overhovedet ikke

kendte til Borgerskab som Materialist. Da det saa tidt har været paa Tale mellem os, maa jeg for en Gangs Skyld have Lov til at anføre, hvad der staar i Næringsloven af 29. December 1857 § 46. Der staar: „Materialister. Ligeledes kan meddeles eget Borgerskab paa at være Materialist, hvilket skal give Ret til saavel i stort som i smaat at falholde Medicinalvarer i upræpareret Tilstand, dog saaledes, at det ved kgl. Anordning kan bestemmes, hvilke Varer det skal være Apotekerne forbeholdt at forhandle i visse mindre Dele. — Indtil Grænsen mellem Materialisternes og Apotekernes Handelsret paa foranførte Maade eller ved Lov bliver nærmere bestemt, ville Materialisternes Rettigheder være at bedømme efter deres Borgerbreve eller de nu gældende Anordninger“. Der findes altsaa et Borgerskab som Materialist. Der er imidlertid det morsomme ved dette, at det ikke giver den paagældende Spor af mere Ret, end om han var Detaillist. Det er imidlertid en Sag for sig; det skal jeg indrømme; men dette Borgerskab eksisterer altsaa. Det er naturligvis det rent praktiske Forhold, at man, naar man er Farmaceut, har særlig Kundskab til disse Ting, der ligger bagved denne Paragraf i Loven af 1857.

Til det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) maa jeg bemærke, at jeg med Hensyn til Kommissionens Betænkning intet som helst har sagt om, at Kommissionen var gaaet let hen over dette Spørgsmaal. Jeg sagde, at den i sin Udtryksmaade ikke havde været heldig; det kunde godt være — det indrømmede jeg udtrykkeligt —, at Kommissionens Medlemmer havde arbejdet reelt, derom vidste jeg ikke noget, men jeg vidste, at Fremstillingen i Betænkningen rent ud sagt ikke duede; den gav ikke noget Billede, der kunde oplyse ukyndige Læsere om denne Sag. Angaaende den Kommission, der skal fastslaa, hvad der skal være forbeholdt Apotekerne, ønsker jeg kun at gøre den Bemærkning, at den Kommission, jeg foreslaar nedsat, i Modsætning til den, der hidtil har siddet, absolut har en retslig og ikke en faglig Karakter. Den sidste Kommission bestod af 8 Medlemmer hvoraf 3 Farmaceuter og 1 Læge. Man kan vist gaa ud fra, at naar det drejer sig om et „Emne“ som det paagældende, vil disse fire paa Forhaand holde sammen. Kommissionen havde altsaa fra Begyndelsen den Karakter, at der meget let skabtes et Fortrin for Apotekerne. Det er ikke Tilfældet med den Kommission,